У малого Івасика жив Канарок, такий жвавий, такий щебетун! То витьохкує, мов соловейко, то сюрчить, то щось швидко говорить своєю пташиною мовою.

— Що він каже? — питається в тата Івасик.

— То він золоте літо накликає,— усміхається тато.

І таки накликав Канарок літо. Стало сонячно, тепло. Клітку винесли на балкон, і Канарок заспівав іще дзвінкіше. Сонце всміхнулось, а тополь ки біля будинку як заслухаються, то й шуміти перестають — ні шелеснуть. Отакий співун цей маленький Канарок!

Кожного ранку Івасик бере конопляне насіння, сипле в клітку:

— Снідай, Канарику!

Пташина злетить із жердини та й клює зерно. Потім підніме голівку, погляне на Івасика блискучими очицями і щось пропищить. Івасик уже знає, що Канарок дякує за корм.

Якось на балкон прилетів Горобець. Канарок саме купався — аж бризки летіли з ванночки, Горобець почекав, поки той сів на жердину, та як зацвіринькає!

— Про що він? — спитав Івасик у тата.

— Хвалиться, що в пісочку купатися краще, аніж у воді.

— Який дурненький! — засміявся Івасик.

Горобець ображено чиргикнув і полетів. Та надвечір, як тільки Канарок заспівав, Горобець пурх — і сів біля клітки. Подружили птахи. Горобчик джергоче, Канарок сюрчить, цокає, пищить. Івасик не міг зрозуміти, про що вони так жваво розмовляють. Тато пояснив:

— Бачиш, який жовто-зелений піджачок у нашого Канарика? А в Горобця — сірий. От він і розпитує про пташину майстерню, щоб і собі замовити таке гарне вбрання.

— А Канарок знає, де та майстерня?

— Звичайно, знає. Чуєш, він розтлумачує Горобчику. Отам, каже, за горою, в діброві...

— А хто працює в тій майстерні?

— Хто? Ну, сороки-білобоки і галки... От не знаю, чи шиє там їжачок — це ж такий майстер, що завжди з голками ходить.

— А Горобчикові теж буде красиво в жовто-зеленому, правда? — радів Івасик.

— Авжеж,— сказав тато.

Наступного дня, прийшовши з роботи, тато побачив: клітка порожня!

— А де Канарок, Івасику?

— Полетів до майстерні. Отуди за гору, в діброву.

— Чого? — здивувався тато.— Йому ж не треба...

— Та Горобчик дуже бідкався, що не може знайти майстерні, просив показати. От я й випустив Канарика — хай допоможе другові. А що?

— Та нічого... Ти молодець, що розумієш по-пташиному.